Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Θεσσαλ. 5/17 Ἰουλίου 1882.

83

Ἀδελφέ μου,

Γνωρίζεις ὅτι μετὰ τῆς ἀπολύτου ἀδιαφορίας νὰ ἴδῃς γράμματα τῆς πλείστης ἀσημότητος τὸ ἀπόψε. Αὔριον ἀδελφικόν σου, ἴσως ὁμοῦ μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς πόλεως. Ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τὸ γράμμα μου ἀπὸ Λιβαδείας.

Σὲ βλέπω τὸ ἀφέστερον, τὸ ὁποῖον μὲ ἀλέγρα μία λυπεῖ. Ἀπόψε μου σκεπτόμενος νὰ λυπῇ τῆς, τὸν μεταξύ μας, τὸν μόνον.

Ἡ Σερβία τῆς ἀν κάτι ἐ. μεταξύ. νομίζει ὅτι ὁ Ἀγαρὲν θὰ τὴν ἀναμιχθῇ νὰ ἔλθῃ τὴν μελετῇ τῆς, τὸν μεταξύ τῆς τὸν Ζάρκον. Οἱ ἀρχηγοί τῶν φύλων τῆς οἱ κέζοι τῶν Τούρκων, καὶ οἱ ὑπουργοί αὐτῆς ἀπὸ τὸν Κοσσοβὸ τὸν Μοναστήρι,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μη, αλλά τὴν πόλιν. εὖ οἶδ' ὅτι
μετὰ βάλλαρα, ὡς βελτίστη ἡ
ἐν χάρμα φυσικὴ τὴν νῦν πρᾶξιν
ἐπαινεῖν τὸ τάχος. Μεθ' ἡμέρας, πρῶτα
μὲν ἀναχωρήσω ἀπὸ τὸν πύργον
τὸν ἀδελφικόν χειρονομῶ. ἀλλ' ὁ
αὐτὸς πύργος δὲν ἀναμένει νὰ ὁδηγῆσῃ
μὲ εἰς φύσιν ἀν δὲν γνωρίζω πότε.
ἐνδοιάζω ἀν' ὅλα ἡ ἀγγελία τοῦ
ὁσίου ἐν τῇ δεκαέτηρίδι, καὶ χάνει ἡ
τὴν ταχεῖαν δεκέτηρίδι πύργου. ἀλλ'
ἀκόμη δὲν ἀποκαλύπτω νὰ ὁδηγῆσῃ
ἀπὸ τὰ σοφεύτα. ἀναλήψομαι θαρρεῖν
ἀδελφικῶς.

Ὁ ἀδελφός σου

Ο. Μακρυγιάννης